

165. ХВАЛА ДЕЧИЈА

(На глас број 148.)

1. { За - хвал - но - сти на - ше по -
Де - чи - је по - ја - ње ра -

диг - ни - мо глас, } Он, прем-да Га сла-ви сав
до чу - је Спас;

ан - ђел - ски збор, И на - ма ће у - во приг -

нут' од - оз - гор.

2. Ни знали Га нисмо, а преблаг Он
Очинском је бригом љубио нас свом;
Даје родитеље, к'о одбране скут,
Даје учитеље за небесни пут.
3. Он нам школе даје да у њима ми
Божију премудрост сабирамо сви;
Он нас зове: децо, ко ме слуша' зна,
Том' Сам блажен покој приправио Ја.
4. Зато Он и жели да дечица сад
Радо удвоструче учење и рад;
Приближује с' лето, па ће жетва доћ',
Ко ј' сеј'о, учио с', блаженство ће наћ'!

166. ЈУТРЕЊЕ ПОЈАЊЕ.

(На глас број 38. и 197.)

1. Кад се с' ми - лим Бо - гом поч - не,

Сре-тан ли је ју-трењ час: Ср-цем ра-дост,